

ΛΟΡΕΝΤΣΟΣ ΜΑΒΙΛΗΣ

ΚΕΡΚΥΡΑ 1912.

Κέρκυρα 1. Σεπτ. 1911.

Ἐξηνεμιά μου Δεσποινίδη

Ζεῖς τὸ θελήσετε καὶ ἔγινε.

Μὴ δυσκοζία μεράζῃ ἢ μὴ πορρὶς ἀνα-
βρὺς ἀποφάσις καὶ ἀντιγράψω τὴν ἐξ-
πρῶτα σονέττα ἢ σὰς τὰ στεγνόν. Ἄνομι-
πραπὸς εἶναι δημοσιεύσιμα τὰ στεγνόν-
τε ἢ ἂν τὰ καλὴ μας παιδιὰ νομή-
τον ἢ αὐτὴ πῶς μαορὸν καὶ ἴδου, καὶ
ἀτεχνὰ αὐτὰ τραγῶδι, τὸ βῆς τῆς δη-
μοσιεύσεως, ἢ τὰ τυπώσων ἀλλὰ ἐν-
τὴ φορὴ ἢ τότες τὸς ὑπὸ χορῶ, αἶμα
τεχνεύσων αὐτὰ καὶ τὸς στεγνόν πάλιν ἀλλ-
τόσα. Ἐσθὲν πῶς ἀναγράψατε μὴ τοσού-
τῳ γένῳ καὶ ποῖα ἐπὶ τῇ θῆ ἔχετε καὶ

ἐν μαρτυρίῃ καὶ φρονήσει καὶ τῷ σὺν-
 σερε καὶ μὴ γινῆ χάθος σὺν τῷ πᾶσι. Ἐνταῦθα
 ἔσο ἀδύνατα πᾶσι, ὅν τὸς ἀποδοθῇ ἡ κατὰ
 ψυχᾶν ἀντίμα, πᾶσι. Ἀπὸς φαίνεται ἔσας
 ἡ μετὰ ἀνάξια καὶ δημοκρατία δὲ δὲ
 μὴ μαρτυρή, καὶ τὸς τὸ γινῆται. Ἐνταῦθα
 οὐ γὰρ πᾶσι εἶχε δοθῆναι καὶ προαφίεσθαι.
 Μ' ἀφ' ὧν οὐδὲν ὅπως καὶ ἡ δημοκρατία ἀποδοθῇ
 ἐν ἀγνοίᾳ πᾶσι, γὰρ τῷ πᾶσι κατὰ τὴν ἐν τῷ
 καὶ τῷ σὺν καὶ τὸς δοθῆναι. Ποιὸς ἔστιν ἐν
 ἐν τῷ ἀγνοία δὲ δὲ εἶναι ἡ μὴ ἡ κατὰ τὴν
 καὶ πᾶσι δὲ δὲ γὰρ ἀπὸ αὐτῆς πᾶσι ἀντίμα
 δὲ ἡ διαβόηται,

Σὺν χαίρειν ἡ ἐν εὐχαρίᾳ
 ἐν τῷ

καὶ ἀποφύγει
 ἡ ἀφίεσθαι